

ارزیابی ژنتیپ‌های جدید گندم نان (*Triticum aestivum L.*) از لحاظ تحمل به شوری در مرحله جوانه‌زنی و رشد گیاهچه

مهديه عباسپور^۱، همت‌الله پيردشتی^۲، محمدعلی بهمنيار^۳، اسطو عباسيان^۴

^۱دانشجوی کارشناسی ارشد زراعت، ^۲ استادیار، ^۳ دانشیار و ^۴ مربي دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

مقدمه:

در بسیاری از مناطق دنیا به ویژه مناطق خشک و نیمه خشک، شوری یکی از موانع اصلی تولید محصولات گیاهی است [۱]. جوانه زنی بذر و رشد اولیه گیاهچه مراحل بحرانی جهت استقرار گیاه تحت شرایط تنش شوری هستند [۵]. عموماً بیشترین حد حساسیت به شوری در چرخه زندگی گیاهان، به هنگام جوانه زدن و در ابتدای رشد گیاهچه مشاهده می‌شود [۳]. در مطالعات مختلفی که بر روی گندم صورت گرفته، نشان داده شد که شوری علاوه بر تأخیر جوانه زنی، موجب کاهش درصد جوانه زنی می‌شود. تأثیر کاهش شوری بیش بر سرعت جوانه زنی بیش از درصد جوانه زنی است [۱,۷,۸]. تنش شوری همچنین طول ریشه‌چه و ساقه‌چه و وزن ریشه‌چه و ساقه‌چه را به طور معنی داری کاهش می‌دهد. با توجه به کشت گسترده گندم در کشور و وجود تنش شوری در اکثر مناطق کشور، تحقیق در مورد ژنتیپ‌هایی که به این شرایط سازگار باشند، ضروری می‌نماید. هدف از این مطالعه، بررسی پاسخ ژنتیپ‌های جدید گندم به تنش شوری در مرحله جوانه زنی و رشد اولیه گیاهچه می‌باشد [۶,۷].

مواد و روش‌ها:

به منظور ارزیابی مقاومت ژنتیپ‌های گندم نان به شوری در مرحله جوانه زنی و رشد اولیه گیاهچه، آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی در ۴ تکرار در آزمایشگاه فیزیولوژی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری اجرا گردید. فاکتورهای مورد بررسی عبارت بودند از ۵ ژنتیپ گندم شامل روشن (شاهد)، رسول، شانگهای، N-78-14 و بهار و ۶ سطح شوری شامل ۰، ۶۰، ۱۲۰، ۱۸۰، ۲۴۰ و ۳۰۰ میلی مولار (NaCl : CaCl₂). تعداد از بذر هر ژنتیپ پس از ضدغونی با هیپوکلریت ۵٪ و کاربندازیم ۲ در هزار، درر ظروف پتري حاوی کاغذ صافی قرار داده شد. سپس مقدار ۵ میلی لیتر آب م قطر برای سطح شاهد و محلول شوری برای سایر سطوح، به آن اضافه گردید. سپس ظروف در ژرمیناتور با دمای ۰/۵°C ± ۰°C قرار گرفتند. بذور جوانه زده هر روز در ساعتی معین شمارش شده و شمارش تا روز هفتم ادامه یافت. در پایان روز هفتم، درصد و سرعت جوانه زنی، طول ریشه‌چه و ساقه‌چه، وزن تر و خشک ریشه‌چه و ساقه‌چه اندازه گیری شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرمافزار SAS و مقایسه میانگین صفات با استفاده از نرمافزار MSTATC و آزمون LSD در سطح ۵٪ انجام شد.

نتایج و بحث:

نتایج حاصل از تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد که اثر شوری، ژنتیپ و همچنین اثر متقابل ژنتیپ × شوری در تمام صفات در سطح احتمال ۱٪ معنی دار شد (جدول ۱). با توجه به نتایج به دست آمده، به غیر از درصد جوانه زنی، تمام صفات با افزایش شوری به شدت کاهش یافتند. این نتیجه با نتایج سایر محققین نیز مطابقت دارد [۱,۲,۶,۷,۸]. شوری علاوه بر مسمومیتی که در گیاه ایجاد می‌کند، باعث پایین رفتن پتانسیل اسمزی محیط بذر می‌شود که مانع جذب آب شده و رشد و جوانه‌زنی گیاه را با مشکل مواجه می‌سازد [۶]. بیشترین مقدار صفات مختلف در تیمارهای شوری مربوط به رقم روشن پس از آن لاین اصلاحی شانگهای بود. ارقام بهار، رسول و N-78-14 در رده‌های بعد قرار گرفتند. مقایسه میانگین صفات در تیمارهای مختلف شوری نشان داد که از بین صفات مورد بررسی، درصد و سرعت جوانه زنی به ترتیب با ۴۷/۱ و ۲۱/۷۵ درصد کاهش در تیمار ۳۰۰ میلی مولار

نسبت به شاهد، کمترین تأثیر را از تنفس شوری پذیرفتند. تنفس شوری بیشترین تأثیر را بر طول ساقه‌چه با $96/44$ درصد کاهش در سطح 300 میلی مولار، نسبت به شاهد داشت. طول ریشه‌چه با $93/97$ درصد کاهش در بالاترین سطح شوری، کمتر از طول ساقه‌چه از شوری تأثیر پذیرفت. در همین راستا وزن تر و خشک ساقه‌چه نیز در اثر شوری، بیش از وزن خشک ریشه‌چه کاهش نشان داد. در انطباق با این نتایج، مطالعات و آزمایشات متعددی مبنی بر تأثیر بیشتر تنفس شوری بر جلوگیری از رشد ساقه چه در مقایسه با رشد ریشه‌چه وجود دارد [۷، ۴]. مقایسه میانگین اثر مقابل رقمنش شوری در صفات مختلف نیز نشان داد که به غیر از صفت طول ریشه‌چه، در سایر صفات رقم روشن هم در سطح شاهد و هم در تنفس شدید (300 میلی مولار)، بیشترین مقدار را نشان داد. از نظر طول ریشه‌چه، ژنتیپ شانگهای بلندترین ریشه را در شرایط شاهد تولید کرد و روشن پس از آن قرار گرفت اما در بالاترین سطح تنفس، روشن برترین رقم بود. کوتاهترین طول ساقه‌چه و کمترین میزان وزن تر و خشک ریشه‌چه در تیمار 300 میلی مولار، به رقم $N-78-14$ تعلق داشت. این در حالی است که در سطح شاهد، کمترین مقدار این صفات در رقم بهار مشاهده شد. کمترین وزن تر و خشک ساقه‌چه در شرایط بدون تنفس، مربوط به رقم $N-78-14$ بود اما با افزایش شوری به 300 میلی مولار، در صفت وزن تر ساقه‌چه، رقم رسول و در صفت وزن خشک ساقه‌چه، رقم بهار جای آن را گرفت. این نتایج نشان‌دهنده عکس العمل متفاوت ژنتیپ‌های مورد بررسی به افزایش سطح تنفس می‌باشد. بر اساس جدول همبستگی، تمام صفات اندازه‌گیری شده با درصد جوانه‌زنی همبستگی مثبت و معنی‌دار نشان دادند. بیشترین همبستگی بین دو صفت طول ساقه‌چه و وزن تر ساقه‌چه ($\chi^2 = 98/0$) و کمترین همبستگی بین دو صفت طول ساقه‌چه و درصد جوانه‌زنی ($r^* = 0.55^{**}$) مشاهده شد.

جدول ۱- تجزیه واریانس صفات مورد بررسی در ژنتیپ‌های مورد مطالعه گندم.

** معنی دار در سطح ۱٪

منابع:

- [1] Afzal, I., S. M. A. Basra., T. E. Lodhi., and S. T. Butt. 2007. Improving germination and seedling vigour in wheat by halopriming under saline conditions. Pakistan Journal of Agricultural Sciences. P: 40-49.

- [2] Alikhan , B.A., A. Nawazkhan ., and T.H.Khan 2005. Effect of Salinity on the Germination of fourteen wheat cultivars. Gomal University Journal of Research. (21): 31-33.
- [3] Ekize, H., an Yilmaz, A.2003. Determination of the tolerance of some barley genotypes and the characteristics affecting tolerance. Turk. J. Agric.27:253-260.
- [4] Jamil, M., C. C. Lee., S. U. Rehman., D. B. Lee., M. Ashraf and E. S. Rha. 2005. Salinity (NaCl) tolerance of brassica species at germination and early seedling growth. Electro. J. Environ. Agric. Food Chem. ISSN: 1579-4377.
- [5] Khan, M.A.,S. Gulzar. 2003. Germination responses of Sporobolus : A saline desert grass. Journal of Arid Environments. 55: 453-464.
- [6] Rahman, M., U. A. Soomroo, M. Zahoor-ul-Haq., and S. Gul. 2008. Effect of NaCl Slinity on Wheat (*Triticum aestivum* L.). World Journal of Agricultural Sciences. 3: 398-403.
- [7] Saboora, A., K. Kiarostami. 2006. Salinity (NaCl) Tolerance of Wheat Genotypes at Germination and Early growth. Pakistan Journal of Biological Sciences. 11: 2009-2021.
- [8] Thalji, T., and G. Shaladeh. 2007. Screening Wheat and Barley Genotypes for Salinity Resistance. Journal of agronomy. 1: 75-80.